

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
48000 Koprivnica - Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pr-3/2017-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Sonji Gundić-Biškup kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Julija Fabijana iz Koprivnice, Rečko polje 80, OIB: 93627924397, zastupanog po punomoćniku Dejanu Kuhariću, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Dušanka mr. Kuharić & Dejan Kuharić, Pisarnica u Koprivnici, protiv tuženice Republika Hrvatska, Ministarstvo obrane, OIB: 66486182714, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Koprivnici, Građansko-upravni odjel, radi isplate, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene dana 9. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, na ročištu radi objave i uručenja presude, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku, dana 15. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Tuženica Republika Hrvatska, Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, Trg kralja Petra Krešimira, IV, Zagreb, OIB: 66486182714, dužna je tužitelju Juliju Fabijanu, Rečko polje 80, Koprivnica, OIB: 93627924397, platiti iznos od 15.535,56 € (slovima: petnaesttisućapetstotridesetpeteuraipedesetšestcenta), zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. travnja 2007. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište

referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, i to na:

-iznos od 486,64 € od 1. travnja 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 1.076,74 € od 1. svibnja 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 396,26 € od 1. lipnja 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 384,25 € od 1. srpnja 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 528,16 € od 1. kolovoza 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 422,67 € od 1. rujna 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 459,32 € od 1. listopada 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 48,42 € od 1. prosinca 2007. pa do plaćanja,
 -iznos od 319,66 € od 1. siječnja 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 900,79 € od 1. veljače 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 426,70 € od 1. ožujka 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 712,43 € od 1. travnja 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 1.082,36 € od 1. svibnja 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 504,28 € od 1. lipnja 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 504,86 € od 1. kolovoza 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 288,49 € od 1. listopada 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 397,27 € od 1. studenog 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 488,04 € od 1. prosinca 2008. pa do plaćanja,
 -iznos od 271,34 € od 1. siječnja 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 53,20 € od 1. veljače 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 191,70 € od 1. ožujka 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 952,16 € od 1. travnja 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 1.322,79 € od 1. svibnja 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 721,76 € od 1. lipnja 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 114,98 € od 1. srpnja 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 253,00 € od 1. srpnja 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 978,44 € od 1. studenoga 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 258,69 € od 1. prosinca 2009. pa do plaćanja,
 -iznos od 251,85 € od 1. siječnja 2010., sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženici Republika Hrvatska, Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, Trg kralja Petra Krešimira, IV, Zagreb, OIB: 66486182714, da tužitelju Juliju Fabijanu, Rečko polje 80, Koprivnica, OIB: 93627924397, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 12.171,34 € (slovima: dvanaesttisućastosedamdesetjedaneuroitridesetčetiricenta) zajedno sa zateznom kamatom, koja na taj iznos teče od dana 15. listopada 2026. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa

koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba povučena za novčani iznos od 11.226,66 € sa zakonskom zateznom kamatom.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 1. lipnja 2010. protiv tuženice, radi isplate novčane naknade za prekovremeni rad.

1.1. U tužbi navodi da je kod tuženice u Ministarstvu obrane, temeljem Ugovora o službi u Hrvatskoj vojsci - Gardijskim postrojbama od 13. prosinca 1996., raspoređen na ustrojbeno mjesto Poslužitelj u 3/10 PZO 20/3 mm, BOV-3, vod PZO 20/3 mm, BOV-3 TRBPZO ustrojbeni VPD: 11301, osobni VPD: 12031 u Varaždinu, raspoređen na dužnost ciljača s mjestom službe u Našicama temeljem Rješenja od 15. prosinca 2008.

1.2. Nadalje, tužitelj navodi da ima pravni interes na ostvarenje prava temeljem odredbe čl. 168. Zakona o službi u oružanim snagama RH, te temeljem odredbe čl. 92. Zakona o radu na isplatu s osnova prekovremenog rada, rada noću, te rada subotom i nedjeljom, blagdanom, odnosno u dane za koje je Zakonom određeno da se ne radi, te s osnova pasivnog dežurstva (pripravnosti), s osnova dnevnica, povećanu plaću za period od 15. ožujka 2007., pa zaključno sa 31. siječanj 2010.

1.3. Tužitelj ne raspolaže evidencijom o korištenju radnog vremena u periodu od 15. ožujka 2007. do 31. siječnja 2010., to predlaže da tuženica dostavi dnevne zapovjedi temeljem kojih je objektivno moguće utvrditi potraživanje po navedenim osnovama i visinu naknade. Stoga predlaže donošenje presude kojom će se naložiti tuženici da tužitelju isplati iznos od 45.000,00 kn/5.972,53 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 19. veljače 2010., pa do isplate. Navodi da je postupio sukladno odredbi čl. 186. a ZPP-a, dakle prije podnošenja tužbe obratio se tuženici sa Zahtjevom za mirno rješavanje spora, pa kako je pokušaj mirnog rješenja spora ostao bezuspješan, to podnosi tužbu.

2. U odgovoru na tužbu tuženica se protivila tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, navodeći da je odredbom čl. 97. st. 2. Zakona o službi u oružanim snagama RH reguliran prekovremeni rad djelatnih vojnih osoba, te je propisano da se na njihov prekovremeni rad ne primjenjuju vremenska ograničenja propisana Općim propisima, a u čl. 6. istog članka da se pravo na povećanu plaću ne ostvaruje ako je moguće organizirati preraspodjelu radnog vremena (korištenje slobodnih dana), te ako je dežurstvo kao poseban uvjet rada vezano za kontinuirano obavljanje poslova i zadaća. Isto tako, donesen je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o službi u oružanim snagama RH koji je stupio na snagu

31. srpnja 2007., te je izmijenjena odredba čl. 97. Zakona o službi o oružanim snagama RH, na način da se rad u dežurstvu više ne smatra prekovremenim radom, odnosno da je propisano da će se rad u dežurstvu kao rad dulji od punog radnog vremena koji se ne smatra prekovremenim radom, urediti rasporedom tjednog i dnevnog radnog vremena, a dodaci za dežurstvo uredit će se posebnim propisom kojim se uređuju dodaci na plaću. Budući je u skladu sa zakonskim odredbama organizirana preraspodjela radnog vremena, odnosno dežurstvo se ne smatra prekovremenim radom, to tužitelj nema pravo na naknadu za prekovremeni rad, rad subotom, nedjeljom, noću, za dane blagdana, za pasivno dežurstvo i s osnova dnevnica.

3. Tuženica je kao protutužiteljica podnijela protutužbu dana 31. siječnja 2020., koja je 24. rujna 2020. izdvojena u zaseban spis, te je uvidom u e-Spis utvrđeno da se postupak po protutužbi vodi kod ovog suda u predmetu poslovni broj P-280/2020.

4. Tužitelj je u tužbi postavio tužbeni zahtjev u iznosu od 5.972,53 €. Nakon provedenog vještačenja po stalnom sudskom vještaku Đurđi Dušić, tužitelj je podneskom od 9. listopada 2013. povisio tužbeni zahtjev tako da je tražio od tuženice isplatu iznosa od 201.639,94 kn/26.762,22 € sa zakonskim zateznim kamatama. Nakon što je provedeno knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještakinji Nataliji Jambrečić, punomoćnik tužitelja u podnesku od 17. kolovoza 2026. postavio je konačni tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještakinje, te predlaže donošenje presude kojom će se obvezati tuženica na isplatu novčanog iznosa od 15.535,56 € sa zakonskim zateznim kamatama od 1. travnja 2007., pa do zaključno 1. siječnja 2010., na način kako je to navedeno u točki I. izreke presude. Tuženica se objektivnoj preinaci tužbe prema tužbenom zahtjevu tužitelja od 9. listopada 2013., nije protivila, a sud smatra da je ista svrsishodna za konačno rješenje spora, jer je isto uslijedilo nakon nalaza i mišljenja vještaka. U odnosu na povlačenje dijela tužbenog zahtjeva, s obzirom da je nakon provedenog financijskog vještačenja po vještakinji Nataliji Jambrečić, tužitelj djelomično povukao tužbu, jer je umjesto iznosa od 26.762,22 € potraživao isplatu iznosa od 15.535,56 €. Kako se tuženica nije protivila povlačenju tužbe, sud je temeljem odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a donio rješenje kojim je tužba povučena za novčani iznos od 11.226,66 €.

5. Nakon provedenog postupka ovaj sud je dana 26. ožujka 2014. donio Presudu i rješenje poslovni broj P-773/2010-52, kojom je tuženica dužna tužitelju platiti iznos od 201.639,94 kn/26.762,22 € sa zakonskom zateznom kamatom kako je to navedeno u izreci predmetne presude, a za vrijeme od 16. svibnja 2007., pa do 16. listopada 2009., te je naloženo tuženici platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 22.520,00 kn/2.988,92 € sa zakonskom zateznom kamatom od 20. prosinca 2013., pa do isplate. Rješenjem poslovni broj P-773/2010-55 od 1. travnja 2014. ispravljena je Presuda broj P-773/2010-52 od 26. ožujka 2014. u imenu tužitelja koje se pravilno naznačuje sa "Julijo".

6. Povodom žalbe tuženice Županijski sud u Varaždinu Presudom broj GŽ-3091/2014-4 od 26. studenog 2015. odbio je žalbu tuženice kao neosnovanu i potvrdio je pobijanu prvostupanjsku presudu broj P-773/2010-52 i ispravljenu rješenjem broj P-773/2010-55.

7. Povodom revizije tuženice Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je Rješenje broj Rev-1609/2016-2 od 4. siječnja 2017. kojim je, u točki I. izreke, prihvatio reviziju tuženice, ukinuo je Presudu Županijskog suda u Varaždinu broj GŽ-3091/2014-4 od 26. studenog 2015. i Presudu Općinskog suda u Koprivnici broj P-773/2010-52 od 26. ožujka 2014., ispravljena rješenjem istog suda broj P-773/2010-55 od 1. travnja 2014., te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Točkom II. izreke rješenja odlučeno je da će se o troškovima nastalim povodom pravnog lijeka odlučiti konačnom odlukom.

8. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica izvedeni su dokazi čitanjem Ugovora o službi u Hrvatskoj vojsci – Gardijskim postrojbama (list 5-7), Rješenja s lista 8 i 9, Rješenja Ministarstva obrane Oružanih snaga RH od 15. prosinca 2008., Zahtjeva tužitelja (list 11-13), obračuna plaća (list 14-43), evidencija prisustvovanja na radu tužitelja (prilog broj 51), upozorbe Ministarstva obrane Oružanih snaga RH od 15. siječnja 2009., rednih lista za isplatu plaća, Upute za postupanje, nalaza i mišljenja knjigovodstveno-financijskog vještakinje dipl. oec. Đurđe Dušić od 20. veljače 2012., očitovanja vještakinje Đurđe Dušić na ročištu od 11. prosinca 2012., osobne evidencije prisustvovanja na radu za tužitelja (listovi 198-208), dopuskog nalaza i mišljenja (očitovanja) vještakinje od 7. lipnja 2013., specifikacija FINE (listovi 353-360), nalaza i mišljenja knjigovodstveno-financijskog vještaka Natalije Jambrečić od 30. listopada 2020., evidencije o darivanju krvi (list 410), dopuskog nalaza vještakinje Natalije Jambrečić od 2. ožujka 2023., transfuzijske knjižice (list 436), te dopune nalaza II vještakinje Natalije Jambrečić od 10. travnja 2026. Tužitelj je saslušan kao stranka u svrhu dokazivanja, te je saslušan svjedok Drago Bičanić.

9. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022 i 155/2023; - dalje u tekstu: ZPP), te je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

10. Primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu čl. 7. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, sud u postupku može utvrđivati samo one činjenice koje su stranke predložile tijekom postupka, te izvoditi samo one dokaze koje su stranke predložile tijekom postupka.

11. Predmet ove parnice je zahtjev tužitelja radi isplate naknade s osnova prekovremenog rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom u vremenu od 15. ožujka 2007. do 30. rujna 2009., a koji rad je tužitelj obavljao kao djelatna vojna osoba. Između stranaka sporno je pripada li tužitelju naknada (razlika plaće) s navedenih osnova.

12. Između stranaka je nesporno da je tužitelj zaključio s tuženicom Ugovor o službi u Hrvatskoj vojsci – Gardijskim postrojbama dana 13. prosinca 1996. i da je u utuženom vremenu, prema rasporedu, tužitelj obavljao radne zadatke.

13. Provedenim dokazima u postupku utvrđeno je da tuženica nije dokazala da bi rad tužitelja u dežurstvu, kao i u drugim vrstama rada bio raspoređen i da bi bio kompenziran slobodnim danima, slijedom čega mu ne bi pripadalo pravo na povećanu plaću za

prekovremeni rad kroz utuženo vrijeme. Ovo iz razloga jer za tvrdnju o preraspodjeli radnog vremena tuženica nije dostavila isprave, odnosno niti jedan dokaz koji bi utvrđivao raspored dnevnog i tjednog radnog vremena vezano za službu dežurstva.

14. U vremenskom razdoblju za koje tužitelj potražuje uvećanje plaće bio na snazi Zakon o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 3/2002, 58/2002, 175/2003, 136/2004 i 76/2007.), u kojem je odredbama čl. 14. i čl. 97. propisano da o svim pitanjima koja nisu uređena tim Zakonom ili propisima donesenim na temelju tog Zakona promjenjuju se propisi o državnim službenicima i namještenicima, Kolektivni ugovori sklopljeni u skladu s Općim propisima o radu, pa tako i u pogledu tražene isplate s osnova postavljenog tužbenog zahtjeva.

15. Odredbom čl. 33. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 38/1995, 54/1995, 65/1995, 17/2001, 82/2001, 114/2003 i 30/2004 – dalje: ZR), a koja se supsidijarno primjenjuje na temelju čl. 2. Zakona o državnim službenicima i namještenicima ("Narodne novine", broj 27/2001), odnosno na temelju čl. 4. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/2005, 142/2006, 77/2007 i 107/2007) definiran je pojam prekovremenog rada, pa je tako predmetnom odredbom propisano da u slučaju više sile, izvanrednoga povećanja opsega rada i u drugim slučajevima prijeke potrebe, radnik na zahtjev poslodavca mora raditi duže od punog radnog vremena (prekovremeni rad), najviše do 10 sati tjedno. Sukladno navedenom proizlazilo bi da je za postojanje prekovremenog rada bitno postojanje više sile, izvanredno povećanje opsega rada i drugim slučajevima prijeke potrebe, odnosno izvanrednost nastale situacije i privremeno trajanje nastale situacije (tako i Vrhovni sud u Revr 466/07-2 od 5. rujna 2007.).

16. Navedena odredba služi kao kriterij za ocjenu radi li se o prekovremenom radu ili ne, ali sama po sebi ne isključuje pravo radnika na povećanu plaću za prekovremeni rad u slučaju kad obavljanje određenih poslova po svojoj prirodi zahtjeva takvu organizaciju rada u kojoj će se osigurati (i provoditi) kontinuirano (stalno) izvršavanje radnih zadataka duže od punog radnog vremena.

17. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u ukidnoj odluci u ovoj pravnoj stvari broj Rev-1609/2016-2 u situaciji kada je tužitelj višednevno boravio na terenu radi obavljanja poslova straže ili dežurstva, životno je i logično da kao djelatna vojna osoba koja zbog same činjenice rada na terenu ne može napustiti mjesto rada, ima pravo na slobodno vrijeme, u kojem se odmara osam sati dnevno. Tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada, unatoč obveznoj prisutnosti tužitelja na mjestu rada, ne može se smatrati prekovremenim radom, te se stoga i prilikom isplate plaće ne može vrednovati kao neprekidan rad u trajanju od 24 sata. Stoga se rad djelatne vojne osobe za vrijeme službe dežurstva i stražarske službe prilikom isplate plaće ne može vrednovati kao neprekidan rad u trajanju od 24 sata, što nije fizički moguće i nije životno, a takvo je stajalište ovaj sud već zauzeo u odluci broj Revr-753/09 od 17. studenoga 2009.

18. Sukladno navedenom, pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad iz čl. 39. st. 1. Kolektivnog ugovora službenik može ostvariti samo za stvarno odrađene sate rada duže od

punog radnog vremena, a ne i za sate kada službenik nije stvarno izvršavao radne zadatke. Stoga je sud proveo vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji Nataliji Jambrečić, koja je dana 30. listopada 2020. dostavila u spis pisani nalaz i mišljenje, no međutim temeljem prigovora tuženice na način i metodologiju izračuna prekovremenih sati iskazanih u nalazu, sud je odredio provođenje dopunskog vještačenja, te je vještakinja Natalija Jambrečić sukladno navedenom dostavila Dopunu nalaza i mišljenja dana 2. ožujka 2023. Povodom prigovora tužitelja na dopunski nalaz, vještakinja se očitovala dostavljajući Dopunu II nalaza dana 10. travnja 2026., a koja dopuna nalaza predstavlja konačni nalaz i mišljenje nakon istaknutih prigovora stranaka na prvotno pisani nalaz i mišljenje. Naime, navedena dopuna uslijedila je zbog očitovanja vještakinje da je došlo do pogreške u obračunu koji je sačinjen u Dopuni nalaza od 2. ožujka 2023., te se stoga ovime daje dopuna/ispravak.

19. U Dopuni II nalaza i mišljenja vještakinja Natalija Jambrečić izradila je pisani dopunski nalaz kojim je odgovorila na pitanja i postavljene zadatke suda i to koliko je tužitelj odradio radnih sati na poslovima dežurstva, stražarske službe i redovnog rada u periodu od 15. ožujka 2007. do 30. rujna 2009., da izračuna razliku neisplaćenih plaća tijekom stražarske službe i službe dežurstva na način da je osam sati redovno radio, da je osam sati bio u pripravnosti i osam sati da je imao dnevni odmor, kao i prekovremene sate rada u neradne dane, a pritom da uzme u obzir koliko je tuženik iskoristio slobodnih dana, odnosno koliko je istih iskoristio na ime dežurstva, straže i terenskog rada, kao i ostvarene sate s osnova dobrovoljnog davanja krvi.

19.1. Vještakinja u predmetnoj dopuni nalaza navodi da je tužitelj bio dobrovoljni davatelj krvi, te kako je imao pravo za svako davanje krvi na dva slobodna dana, te kako je tijekom utuženog razdoblja pet puta darovao krv, to bi značilo da bi po toj osnovi ostvario 10 slobodnih dana, a ne po preraspodjeli radnog vremena. U dopuni nalaza vještakinja navodi da se mijenja točka c. 8. nalaza od 30. listopada 2020. i izmjena glasi: "C. 8. Izračun uz osam sati odmora uz umanjenje/uvećanje za iskorištene slobodne dane i dobrovoljno davanje krvi." Uvidom u Evidenciju o korištenju radnog vremena tijekom mjeseca koju je dostavila tuženica (list 51 spisa-omotnica) Nalazom je utvrđeno da je tužitelj u razdoblju od 15. ožujka 2007. do 30. rujna 2009. proveo ukupno 5512 sati na poslovima dežurstva, stražarske službe i terenske službe. Od toga se 10 dana odnosi na pet dobrovoljnih davanja krvi, za svaki dva dana slobodno. Kako ti sati ne ulaze u raspodjelu, to je potrebno povećati broj sati za obračun prekovremenih sati. Za izračun prekovremenih sati sa varijantom osam sati odmora koristila se metodologija navedena u Dopuni nalaza (list 461-462 spisa). Svi iznosi u nalazu iskazuju se isključivo u bruto iznosu.

19.2. Vještakinja navodi da uz korištenje odmora od osam sati, preraspodjelu i korištenja 10 slobodnih dana za dobrovoljno davanje krvi, obračun je kako slijedi. Tuženik je obračunao i isplatio tužitelju iznos od 47.040,43 kn bruto. Da se plaća obračunavala i na prekovremeni rad umanjen za slobodne dane, uz dane za davanje krvi kao redovan rad i uz dnevni odmor od osam sati trebalo je biti isplaćeno 164.093,13 kn. Uz pretpostavku da je na poslovima dežurstva, stražarske službe i terenske službe u periodu od 15. ožujka 2007. do 30. rujna 2009. tužitelj koristio odmor od osam sati, iznos naknade koji nije obračunat i

isplaćen tužitelju za prekovremeni rad iznosi 15.535,56 € bruto (164.093,13- 47.040,43). Detaljan obračun prezentiran je u točki C. 8. nalaza. Nadalje, vještakinja iskazuje iznos od 15.535,56 € u pojedinačnim mjesečnim iznosima: iznos 486,64 € od travnja 2007., iznos 1.076,74 € od svibnja 2007., iznos 396,26 € od lipnja 2007., iznos 384,25 € od srpnja 2007., iznos 528,16 € od kolovoza 2007., iznos 422,67 € od rujna 2007., iznos 459,32 € od listopada 2007., iznos 48,42 € od prosinca 2007., iznos 319,66 € od siječnja 2008., iznos 900,79 € od veljače 2008., iznos 426,70 € od ožujka 2008., iznos 712,43 € od travnja 2008., iznos 1.082,36 € od svibnja 2008., iznos 504,28 € od lipnja 2008., iznos 504,86 € od kolovoza 2008., iznos 288,49 € od listopada 2008., iznos 397,27 € od studenog 2008., iznos 488,04 € od prosinca 2008., iznos 271,34 € od siječnja 2009., iznos 53,20 € od veljače 2009., iznos 191,70 € od ožujka 2009., iznos 952,16 € od travnja 2009., iznos 1.322,79 € od svibnja 2009., iznos 721,76 € od lipnja 2009., iznos 114,98 € od srpnja 2009., iznos 253,00 € od srpnja 2009., iznos 978,44 € od studenoga 2009., iznos 258,69 € od prosinca 2009., te iznos 251,85 € od siječnja 2010.

20. Nakon što je vještakinja dostavila sudu Drugu dopunu nalaza i mišljenja, tužitelj nije stavljao primjedbe na istu, dok se tuženica nije protivila matematičkom izračunu vještakinje, nego se protivila pravoj ocjeni spora. Kako su punomoćnici stranaka na ročištu 9. rujna 2026. suglasno iskazali da ne traže usmeno očitovanje vještakinje na ročištu, sud je u cijelosti prihvatio pisani nalaz i mišljenje vještakinje, te pisane dopune nalaza i mišljenja, a u konačnici, Dopunu II nalaza vještakinje od 10. travnja 2023. kojim je vještakinja iskazala sukladno nalogu suda, izračun razlike neisplaćenih plaća za tužitelja u periodu od 15. ožujka 2007. do 30. rujna 2009., s obzirom da je vještakinja stručna osoba, a konačni nalaz dala je na temelju postavljenih zadataka suda u skladu s pravilima struke, sud predmetni nalaz i mišljenje prihvaća u cijelosti.

21. Kako je vještakinja utvrdila da je tužitelj u spornom vremenskom periodu imao veći broj odrađenih sati od mjesečnog redovnog propisanog fonda sati, a s osnova prekovremenog rada, tužitelju pripada razlika neisplaćenih plaća u iznosu od 15.535,56 € bruto, u kojem iznosu je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, na način naveden u točki I. izreke presude. Tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata na dospjele iznose razlika plaća od svakog 1. u mjesecu za razliku plaće dospjele za prethodni mjesec, a prema izračunu vještakinje.

22. I tužitelj i tuženica tražili su naknadu parničnog troška prema troškovnicima koje su predali u spis. Odluku o parničnom trošku sud je donio temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, te je obvezao tuženicu da tužitelju naknadi parnični trošak u cijelosti, s obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio sa postavljenim tužbenim zahtjevom.

23. Trošak tužitelja utvrđen je prema vrijednosti predmeta spora i troškovniku predanom u spis, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023) i odnosi se na nagradu punomoćnika odvjetnika za sastav prijedloga za mirno rješenje spora u iznosu od 500,00 €, za sastav tužbe u iznosu od 500,00 € prema Tbr. 7.1. OT, za sastav podnesaka od 9. kolovoza 2010., 6. ožujka 2012., 22. ožujka 2012., 30. studenog 2020., 10. prosinca 2025. i 17. kolovoza 2026., za svaki iznos od 500,00 €

Poslovni broj: Pr-3/2017-44

prema Tbr. 8.1. OT, zastupanje na ročištima 14. siječnja 2011., 11. prosinca 2012., 8. veljače 2013., 20. prosinca 2013., 4. ožujka 2014., 9. svibnja 2017., 19. lipnja 2024., 19. prosinca 2025., 9. rujna 2026., za svako u iznosu od 500,00 € sukladno Tbr. 9.1. OT, te zastupanje na ročištu 1. listopada 2010. i 15. travnja 2011., oboje sukladno Tbr. 9./2. OT, u iznosu od 250,00 € za svako ročište, pristup na ročište za objavu i uručenje presude 26. ožujka 2014. u iznosu od 100,00 €, uvećano za trošak PDV-a u iznosu od 2.275,00 €, plaćeni predujam za knjigovodstveno-financijsko vještačenje u iznosu od 796,34 €, tako da ukupni parnični trošak tužitelja iznosi 12.171,34 €. Tužitelju nisu priznati u cijelosti troškovi pristupa ročištu 1. listopada 2010. i 15. travnja 2011., nego u ½ iznosa, tj. u iznosu od 250,00 € za svako ročište, jer se radilo o ročištima na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u točki II. izreke presude.

Koprivnica, 15. listopada 2026.

Sutkinja:
Sonja Gundić-Biškup

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu.

Žalba se podnosi pisanim putem ovoga suda u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Dejan Kuharić, Koprivnica
2. Općinsko državno odvjetništvo u Koprivnici, Hrvatske državnosti 5 a, Koprivnica

Broj zapisa: **9-3088e-b36fa**

Kontrolni broj: **006b2-6f0aa-eac71**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.